

Een sporttakoverstijgend platform?

Context. We organiseerden bij de kennismakingsoefening diverse gesprekstafels waarbij we de praktijken uit eenzelfde sporttak samen zetten. Centraal aan tafel lag de stelling: “*We kiezen voor een sporttakoverstijgend platform. Is dat een goed idee of niet? Of is er nood om ook sporttakspecifiek te werken?*” Deze stelling werd in kleinere groepen verder verkend gedurende 25 minuten. Het verslag van deze tafels vind je hieronder.

1^e tafel: atletiek

Verslag: Pieter Debognies

Er is zeker nood aan een *sociaal*-sportief overlegplatform omdat je bij de federatie soms alleen terecht kan voor sportieve ondersteuning. Wel wordt aangegeven dat de Vlaamse Atletiekliga steeds meer openstaat voor het sociale aspect. Op dit platform moet men ook terecht kunnen voor sociale noden. De sterkte van een sportoverschrijdend platform is dat men ongeacht de sporttak op sportief (vb: trainers, opleiding, jeugdbeleid) én sociaal vlak (lidgelden, armoede) dezelfde uitdagingen tegenkomt. Een sociaal-sportief overlegplatform met enkel atletiekgerichte werkingen zou te klein zijn en men vreest dat men dan te veel naar de eigen navel gaat staren.

Verder gaf men aan dat men op zijn honger bleef zitten op overlegmomenten uit het jeugdwerk omdat het sportaspect daar volledig ontbreekt. De sterkte van dit overlegplatform moet zijn dat *het sportieve* ook centraal blijft staan. Een deelnemer vergeleek het met een sportfederatie in Bulgarije waar enkel clubs in mogen zitten die werken met kansengroepen. Verder werd er aangegeven dat er bij bovenlokaal beleid een algemeen gebrek is aan langetermijnvisie over sociaal-sportieve praktijken en dat er nood is aan realistische verwachtingen voor sociaal-sportieve praktijken. Nu zijn deze volgens enkele deelnemers vaak te idealistisch (“armoede oplossen”) of te eenvoudig (vb: gekenmerkt door gebrek aan erkenning “sport voor armere mensen”).

2de tafel: omnisport

Verslag: Bart Rogé

Het platform kan volgens deze groep best focussen op gedeelde uitdagingen. Die zijn urgenter dan verschillen per sporttak. Wat onmiddellijk opvalt tijdens het gesprek is dat sport in zeer uiteenlopende contexten wordt georganiseerd. In een wijkcentrum, in de gevangenis, in een voorziening voor jeugdzorg, op de stadspleintjes,... Ook de beleidscontext van waaruit wordt gewerkt is telkens anders. Sportparticipatie is altijd het doel, maar afhankelijk van de context komen er andere doelstellingen op de voorgrond.

Alle mensen aan de tafel combineren verschillende sporttakken en types activiteiten in hun werking. Ze vinden het belangrijk om te kunnen inspelen op vragen van participanten, maar ook op opportuniteiten die zich aanbieden. Dat kan bijvoorbeeld een enthousiaste vrijwilliger

zijn of een sportclub die samenwerking zoekt. Ze bouwen een zekere flexibiliteit in en ze kunnen vaak nieuwe dingen uitproberen. Alle organisaties delen dezelfde uitdagingen. We noteerden er drie:

- (1) de samenwerking met lokale besturen (stad of gemeente, stedelijke diensten...)
- (2) de zoektocht naar een duurzaam financieringsmodel (ze werken allemaal naar groepen met een zeer beperkte financiële draagkracht)
- (3) de zoektocht naar wat toekomstige groei modellen zijn voor hun werking.

3^e tafel: vechtsport

Verslag: Zeno Nols

Tijdens deze tafel wordt wat afgeweken van de kernvraag en ingezoomd op een ander thema: *Hoe vind je een evenwicht tussen het commercieel runnen van je club enerzijds en het toegankelijk houden voor iedereen anderzijds?* Het commercieel circuit is namelijk duur. Hoe kan je jouw praktijk toegankelijk houden? Dat hangt af van de sector. Het jeugd welzijnswerk en clubs die hierin zijn ingebed heeft bijvoorbeeld meer budget om de prijs laag te houden. Je kan hetzelfde lidgeld vragen aan iedereen of werken met een solidariteitsprincipe. Je kan ook intekenen op verschillende tegemoetkomingen zoals sportcheques. Je kan werken via het omnio-statuuut en het ziekenfonds. Maar dat brengt wel heel wat administratie met zich mee en er zijn bovendien veel jongeren die in net niet in een omnio-statuuut zitten. Veel hangt ook af van de ontstaansgeschiedenis van de werking: er zijn verschillende fases die een werking doormaakt, van informeel (klein) naar meer formeel (groter).

4^e tafel: voetbal

Verslag: Pascal Delheye

Na een uitgebreide kennismakingsronde komt de groep tot de consensus dat een sporttakspecifiek en overstijgend platform elkaar niet in de weg hoeven te staan.

Wat sporttakoverstijgend kan worden opgepakt: de complexe identiteit van sociaal-sportieve praktijken, de problematiek van financieringsstromen, ...

Wat dan weer sportspecifiek kan worden verkend zijn enkele (budgettaire) items die specifiek voor voetbal gelden: de link met Pro League+ en de mix van kapitaalkrachtige private sponsors en publieke middelen. De link met private sponsors zie je immers minder in andere disciplines.